ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

17. prosince 2010 *

Ve věci T-460/08,

Evropská komise, zastoupená A. Aresuem a A. Caeirosem, jako zmocněnci,

žalobkyně,

proti

Acentro Turismo SpA, se sídlem v Miláně (Itálie), zastoupené A. Cartou a G. Murdolem, advokáty,

žalované,

jejímž předmětem je žaloba podaná Komisí podle článku 153 AE směřující k tomu, aby byla žalované uložena náhrada částek údajně dlužných v rámci plnění smlouvy o poskytování služeb 349-90-04 TL ISP I, týkajících se organizace služebních cest vyžádaných Společným výzkumným střediskem, zvýšených o úroky z prodlení,

* Jednací jazyk: italština.

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení M. E. Martins Ribeiro, předseda, S. Papasavvas a N. Wahl (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 11. února 2010,

vydává tento

Rozsudek

Smluvní rámec

1 Dne 6. dubna 1990 uzavřelo Evropské společenství pro atomovou energii (Euratom), zastoupené Komisí Evropských společenství, se společností Acentro Divisione Turismo SpA, později přejmenovanou na Acentro Turismo SpA (dále jen „společnost Acentro"), smlouvu o poskytování služeb č. 3949-90-04 TL ISP I (dále jen „smlouva").

2 Tato smlouva stanovila, že společnost Acentro bude v zájmu Komise zajišťovat organizaci služebních cest vyžádaných Společným výzkumným střediskem (CCR) se sídlem v Ispra (Itálie).

3 Podle svého článku 2.1 byla zmíněná smlouva uzavřena nejprve na dobu dvou let počínající dnem 1. října 1990. Následně byla smlouva prodloužena o čtyři roky prvním dodatkem podepsaným v Ispra dne 11. srpna 1992, poté o šest let druhým dodatkem podepsaným v Ispra dne 7. července 1994 a nakonec o šest měsíců třetím dodatkem podepsaným v Ispra dne 9. září 1996.

4 Podle článku 6.2 smlouvy byla společnost Acentro povinna vyplňovat třikrát měsíčně analytické výkazy faktur odpovídající vydaným cestovním příkazům, a poté je zasílat příslušným útvarům Komise společně s dalšími výkazy případných nákladů. Zmíněné útvary musely poté proplatit tyto faktury do šedesáti dnů od data předložení uvedených výkazů.

5 V článku 7 smlouvy bylo stanoveno, že společnost Acentro přiznává Komisi tři druhy peněžitých nároků:

– ážio vypočtené „na základě 3 % částek týkajících se mezinárodních letenek“ (článek 7.1);

– podíl na nákladech společnosti Acentro spojených s užíváním a údržbou prostor, jež jí dala Komise do užívání v lokalitě Ispra, zejména co se týče nákladů na úklid, vytápění, klimatizaci a elektrickou energii v souladu s ukazateli stanovenými v příloze 1 smlouvy (článek 7.2);

– převzetí nákladů na běžný provoz a plnění svěřených úkolů, jakož i nákladů na telefon, telex a fax (článek 7.3).

6 Podle článku 8 smlouvy měla Komise povinnost zaslat společnosti Acentro v každém semestru fakturu ohledně výše uvedených peněžitých nároků, kterou musela tato společnost uhradit do třiceti dnů od jejího obdržení.

7 Článek 15 smlouvy stanovil následující:

„15.1 Tato smlouva se řídí italským právem.

15.2 V případě rozepře přísluší pravomoc rozhodovat jakékoli spory mezi smluvními stranami vyplývající z této smlouvy výlučně Soudnímu dvoru Evropských společenství."

8 Smlouva rovněž stanovila – podle čl. 1341 druhého pododstavce italského občanského zákoníku (dále jen „CC") – že ke stanovené rozhodčí doložce musí být zvláštním aktem připojen další podpis.

9 Článek 1341 druhý pododstavec italského občanského zákoníku stanoví, že „[…] výjimky z pravomoci soudního orgánu jsou neúčinné, nejsou-li v konkrétním případě písemně schváleny".

Skutečnosti předcházející sporu

10 Po uplynutí platnosti smlouvy dne 31. března 1997 shledaly příslušné útvary Komise, že společnost Acentro neuhradila dvě faktury vystavené Komisí podle článku 8 smlouvy, a to:

– fakturu s pořadovým číslem 97170/REE ze dne 19. května 1997 znějící na částku 1 566 571 ITL ohledně nákladů souvisejících s poskytnutím prostor za období od 1. září 1996 do 31. března 1997;

– fakturu s pořadovým číslem 97182/REE ze dne 19. května 1997 znějící na částku 75 042 795 ITL ohledně ážia týkajícího se mezinárodních letenek ve výši 3 % za období od 1. října 1996 do 31. března 1997.

11 Dopisem ze dne 2. září 1997 vyzvala Komise společnost Acentro k zaplacení částek obou dotčených faktur do patnácti dnů od data obdržení této upomínky.

12 Dopisem ze dne 12. září 1997 odpověděla společnost Acentro na dopis Komise ze dne 2. září 1997. Ve své odpovědi uváděla, že od celkové částky 76 609 366 ITL požadované Komisí je třeba odečíst celkovou částku odhadovanou na 22 257 166 ITL, kterou jí dluží Komise. Dále sdělila svůj úmysl neuhradit zbylý dluh, neboť měla za to, že by tento dluh měl být započten proti pohledávce ve výši 29 328 000 ITL, kterou měla na základě plnění smlouvy o poskytování služeb Phare č. 96-0781.00, již uzavřela dne 23. července 1996 v Miláně (Itálie) s Evropským společenstvím.

13 Komise, jež přijala zásadu vzájemného započtení dluhů společnosti Acentro vůči ní a pohledávek této společnosti za Komisí vzniklých na základě plnění ze smlouvy, přikročila ke srovnávacímu přezkumu dluhů a pohledávek každé ze smluvních stran za rozpočtový rok 1997.

14 Při tomto přezkumu Komise zohlednila kromě faktur zmíněných v bodě 10 výše i šest faktur týkajících se nákladů na telefonní služby, které nebyly uhrazeny společností Acentro, a sice faktur pod pořadovými čísly 97171/REE, 97172/REE, 97173/REE, 97174/REE, 97175/REE a 97176/REE, jejichž celková částka činila 80 501 938 ITL. Dále vzala na zřetel faktury uváděné v analytických výkazech zaslaných společností Acentro v roce 1997, které dosud nebyly touto společností uhrazeny a jejichž celková částka dosahovala výše 54 367 200 ITL. Dospěla tak ke kladnému zůstatku ve svůj prospěch činícímu 26 134 738 ITL (13 497,46 eur), a tudíž k pohledávce Euratomu v téže výši za společností Acentro.

15 Doporučeným dopisem s doručenkou ze dne 31. května 2002 informovala Komise společnost Acentro o tomto výsledku a vyzvala ji k uhrazení částky 13 497,46 eur do patnácti dnů od doručení uvedeného dopisu.

16 Dopisem ze dne 10. června 2002 sdělila společnost Acentro Komisi, že odmítá uhradit dotčený dluh, jelikož má za to, že tento dluh může být započten na pohledávku vůči Euratomu vyplývající z plnění smlouvy o poskytování služeb Phare č. 96-0781.00.

17 Doporučeným dopisem s doručenkou ze dne 11. listopadu 2002 požadovala Komise od společnosti Acentro uhrazení částky 13 497,46 eur.

18 Dopisem ze dne 20. listopadu 2002 odpověděla společnost Acentro na dopis Komise ze dne 11. listopadu 2002. Zopakovala svůj názor a nadále odmítala uhradit dotčený dluh.

19 Doporučeným dopisem s doručenkou ze dne 20. ledna 2004 Komise znovu vyzvala společnost Acentro k uhrazení částky 13 497,46 eur.

20 Vzhledem k tomu, že společnost Acentro nereagovala na tento naposled zmíněný dopis, zmocnila Komise italského advokáta s cílem domoci se částky, jež jí byla podle jejího názoru dlužena. Jelikož v této záležitosti nedošlo k dalšímu vývoji a nepodařilo se vymoci pohledávku Euratomu za společností Acentro, rozhodla se Komise podat na základě rozhodčí doložky obsažené v článku 15 smlouvy žalobu k Tribunálu.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

21 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu podala dne 10. října 2008 Komise projednávanou žalobu podle článku 153 AE.

22 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 11. února 2010.

23 Na jednání Komise žádala, aby byly do spisu založeny určité doplňující dokumenty týkající se dotčené pohledávky. Společnost Acentro se proti tomu ohradila. Tyto dokumenty do spisu založeny nebyly.

24 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– uložil společnosti Acentro, aby uhradila částku ve výši 13 497,46 eur jako jistinu;

– uložil společnosti Acentro, aby uhradila částku ve výši 2 278,55 eur jako úroky z prodlení splatné k datu podání této žaloby, jakož i úroky z prodlení, které se stanou splatnými po datu podání této žaloby, až do data skutečného zaplacení jistiny, které budou vyčísleny později v závislosti na úrokové sazbě stanovené italskými právními předpisy;

– uložil společnosti Acentro, aby uhradila úroky z výše uvedených úroků z prodlení splatných k datu podání této žaloby, které budou vyčísleny později v závislosti na datu uhrazení výše uvedených úroků, jakož i na úrokové sazbě stanovené italskými právními předpisy;

– uložil společnosti Acentro náhradu nákladů řízení.

25 Společnost Acentro navrhuje, aby Tribunál:

– určil a prohlásil neexistenci, neplatnost a v každém případě neúčinnost doložky o soudní pravomoci, a tudíž odmítl žalobu jako nepřípustnou;

– zamítl všechny návrhy předložené ve vztahu k ní Komisí;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K přípustnosti

Argumenty účastníků řízení

26 Společnost Acentro, aniž formálně vznáší námitku nepřípustnosti samostatným podáním podle článku 114 jednacího řádu Tribunálu, se dovolává nepřípustnosti žaloby z toho důvodu, že Tribunál nemá pravomoc ve věci rozhodovat.

27 Společnost Acentro uvádí, že doložka podle článku 15.2 smlouvy, která přiznává výlučnou soudní pravomoc Soudnímu dvoru Evropských společenství, nebyla předmětem konkrétního písemného schválení v okamžiku uzavření smlouvy, a že tudíž na základě samotné smlouvy je tato doložka s odkazem na článek 1341 CC neúčinná, což má za následek nedostatek pravomoci Tribunálu, a v důsledku toho i nepřípustnost žaloby.

28 Komise má za to, že doložka podle článku 15.2 smlouvy nemůže být podřízena formálním podmínkám čl. 1341 druhého pododstavce CC.

29 Zaprvé se vnitrostátní právo uplatní pouze na to, co není výslovně stanoveno smlouvou, nebo – v případě pochybností – ohledně výkladu doložky smlouvy. Doložka podle článku 15.2 smlouvy, která přiznává výlučnou soudní pravomoc Soudnímu dvoru, se však jeví jako mimořádně jasná a zřejmá, takže nemohou přetrvávat rozumné pochybnosti ohledně jejího obsahu a významu.

30 Zadruhé nemůže být čl. 1341 druhý pododstavec CC v projednávané věci použit. V tomto ohledu má Komise především za to, že článek 153 AE nestanoví požadavek zvláštního písemného schválení rozhodčích doložek. Podle ní je vnitrostátní právní předpis, který vyžaduje výslovné sjednání dotčené doložky ve zvláštním písemném aktu, nutně v rozporu s literou a duchem výše uvedeného ustanovení Smlouvy AE, jež má přednost před vnitrostátním právem. Dále podle Corte suprema di cassazione (kasační soud) nelze zvláštní písemné schválení vyžadovat pro smlouvy o veřejných zakázkách uzavřené s orgány veřejné moci, jako je tomu v projednávané věci, na základě veřejných výběrových řízení. Konečně může být toto zvláštní písemné schválení uplatněno pouze v situacích vyznačujících se zjevně nerovnovážným postavením smluvních stran. Podle Komise je zjevné, že se smlouva vyznačuje rysy příznačnými pro klasické obchodní vztahy „*business to business*", k nimž strany dospěly na základě jednání mezi odborníky, kteří si byli plně vědomi, co toto jednání obnáší.

31 Zatřetí Komise uvádí, že pokud by se mělo dospět k závěru, že by se na to, co stanoví smlouva, mělo uplatnit nejen vnitrostátní právo, ale i konkrétní ustanovení čl. 1341 druhého pododstavce CC, což ona popírá, dala společnost Acentro v průběhu jednání, jež následovala po výzvě k podávání nabídek, svůj úplný a bezpodmínečný souhlas s vložením rozhodčí doložky do smlouvy.

Závěry Tribunálu

32 Úvodem je třeba konstatovat, že pravomoci Tribunálu jsou ty, jejichž výčet je podán v článku 225 ES a v článku 140A AE, jak jsou upřesněny v článku 51 statutu Soudního dvora. Na základě těchto ustanovení má Tribunál pravomoc k rozhodování o sporech ohledně smluvních záležitostí, jež mu byly předloženy, pouze na základě rozhodčí

doložky. Tato pravomoc zakládající se na rozhodčí doložce se odchyluje od obecného práva, a tudíž musí být vykládána restriktivně (rozsudek Soudního dvora ze dne 18. prosince 1986, Komise v. Zoubek, 426/85, Recueil, s. 4057, bod 11).

33 Dále je třeba připomenout, že podle judikatury se pravomoc soudů Unie rozhodnout na základě rozhodčí doložky spor týkající se určité smlouvy posuzuje pouze z hlediska ustanovení článku 238 ES nebo článku 153 AE a ustanovení samotné rozhodčí doložky, aniž je možné vůči nim namítat ustanovení vnitrostátního práva, která by domněle bránila jejich pravomoci (rozsudky Soudního dvora ze dne 8. dubna 1992, Komise v. Feilhauer, C 209/90, Recueil, s. I 2613, bod 13, a ze dne 6. dubna 1995, Bauer v. Komise, C-299/93, Recueil, s. I-839, bod 11).

34 V projednávané věci obsahuje smlouva doložku o přiznání pravomoci ve smyslu článku 153 AE ve prospěch soudů Unie.

35 Smlouva byla podepsána dne 6. dubna 1990. Rozhodčí doložka nebyla naproti tomu opatřena druhým podpisem smluvního partnera Komise připojeným ve zvláštním aktu.

36 Třebaže vnitrostátní právo použitelné na smlouvu vyžaduje konkrétní schválení, jeho neexistence neumožňuje zneplatnit dotčenou rozhodčí doložku.

37 Z judikatury citované v bodě 33 výše totiž vyplývá, že pokud se smlouva, která obsahuje rozhodčí doložku ve smyslu článku 238 ES nebo článku 153 AE, řídí vnitrostátním právem, jako je to stanoveno ve zmíněné smlouvě, pravomoc soudu Unie se řídí

pouze dotčenou smlouvou a ustanoveními samotné rozhodčí doložky. Vnitrostátní právo však nemůže bránit pravomoci soudu Unie. Tato judikatura se uplatní rovněž za okolností projednávané věci, kdy samotná smlouva stanoví zvláštní písemné schválení.

38 Z předchozích úvah a výše uvedené judikatury vyplývá, že Tribunál má na základě článku 153 AE a článku 15.2 dotčené smlouvy pravomoc rozhodnout tento spor.

K věci samé

K požadavku zaplacení dlužné jistiny

– Argumenty účastníků řízení

39 Komise má za to, že existence pohledávky ve výši 13 497,46 eur ve prospěch Euratomu byla dostatečně prokázána ve vztahu k ustanovením smlouvy, a že tato pohledávka může být tudíž považována za jistou, o stanovené pevné částce a splatnou. Navíc byla podle čl. 1219 prvního pododstavce CC společnosti Acentro prostřednictvím obsílky řádně zaslána výzva dopisem.

40 Komise vysvětluje, že pro výpočet částky dotčené pohledávky použila relevantní faktury, které měla k dispozici, týkající se tří druhů peněžitých nároků, tj. ážia ve výši 3 % na mezinárodní letenky (faktura s pořadovým číslem 97182/REE za období od 1. října 1996 do 31. března 1997), nákladů souvisejících s poskytnutím prostor v Ispra (faktura s pořadovým číslem 97170/REE za období od 1. října 1996 do 31. března 1997) a nákladů na běžný provoz (faktury s pořadovými čísly 97171/REE, 97172/REE, 97173/REE, 97174/REE, 97175/REE a 97176/REE, představující v podstatě veškeré náklady na telefon, které je společnost Acentro povinna uhradit za březen 1997 a za období od ledna do března a od května do června roku 1996).

41 V odpověď na argument společnosti Acentro, podle něhož Komise nepředložila dostatečné důkazy týkající se telefonních účtů, tento orgán uvádí, že fakturace byla prováděna v souladu s ustanoveními článku 8 smlouvy a že společnost Acentro v tomto ohledu nikdy nevznesla sebemenší námitku. Dodává, že společnost Acentro nikdy nezpochybnila obsah osmi faktur zmíněných v předchozím bodě, včetně obsahu telefonních účtů.

42 Navíc v projednávané věci hraje významnou úlohu plynutí času. V tomto ohledu Komise poznamenává, že italské právo ukládá povinnost uchovávat faktury týkající se smlouvy po dobu deseti let pro účely občanského práva a pěti let pro účely daňového práva. Uchováním účetních dokladů po dobu delší, než vyžaduje italské právo, tudíž prokázala vyšší míru obezřetnosti.

43 Podle Komise se vzhledem k délce doby uplynulé před tím, než společnost Acentro zareagovala, jediné důkazní prostředky, na jejichž základě bylo možno jasně a prokazatelně dovodit položky aktiv a pasiv v rámci pohybu finančních prostředků souvisejících se smlouvou, ztratily nebo je obtížné tyto prostředky obnovit dvanáct let poté, co nastaly relevantní skutečnosti.

44 Stejně tak se obtížnost získat údaje o telefonním provozu od tehdy užívaného poskytovatele služeb váže ke skutečnosti, že se společnost Acentro rozhodla používat pro hovory potřebné k výkonu své činnosti telefonní ústřednu lokality Ispra. Tato volba vedla k nutnosti oddělené fakturace nákladů na užívání těchto služeb společností Acentro. V souladu s použitelnou právní úpravou Společenství a vnitrostátní právní úpravou zpracovávání údajů a ochrany soukromí nemohly být dotčené údaje uchovávány dlouhodobě.

45 Komise krom toho s odkazem na písemný styk se společností Acentro uvádí, že tato společnost nikdy nepopřela existenci dotčené pohledávky a v tomto ohledu tvrdila, že zmíněná pohledávka musí být započtena na jinou pohledávku, kterou údajně měla vůči Komisi na základě smlouvy o poskytování služeb Phare č. 96-0781.00. Podle Komise však takovéto započtení nutně předpokládá, že společnost Acentro uzná částky, které jí dluží.

46 Co se týče samotného započtení, Komise, která neuznává žádný dluh vůči společnosti Acentro vyplývající z plnění smlouvy o poskytování služeb Phare č. 96-0781.00, vysvětluje, že podle článku 1241 CC a čl. 1242 prvního pododstavce CC lze započtení navrhované společností Acentro provést pouze tehdy, jestliže jsou obě osoby vzájemnými dlužníky a jejich vzájemné dluhy jsou jisté, o stanovené pevné částce a splatné. Podle Komise tomu tak v projednávané věci není, vzhledem ke skutečnosti, že první pohledávku má Euratom vůči společnosti Acentro, zatímco pohledávka společnosti Acentro je údajnou pohledávkou vůči Evropskému společenství, což je jiná právnická osoba než Euratom.

47 Společnost Acentro připomíná, že údajný věřitel musí předložit důkaz své pohledávky v souladu s pravidlem důkazního břemene stanoveným článkem 2697 CC. V tomto ohledu uvádí, že faktury, jichž se dovolává Komise na podporu svých požadavků, nejsou dostatečným důkazem pohledávky, natož pak její stanovené pevné

částky a splatnosti. Zejména faktury, na jejichž základě Komise požadovala uhrazení nákladů na telefon, neobsahují žádný doklad, jenž by umožnil ověřit opodstatněnost tohoto požadavku.

48 Společnost Acentro popírá rovněž argument Komise, podle nějž její dopis ze dne 12. září 1997 představuje uznání dluhu, jelikož při sestavování tohoto dopisu měla za to, že dotčený dluh lze započítat na pohledávku vůči Komisi vyplývající z plnění smlouvy o poskytování služeb Phare č. 96-0781.00.

– Závěry Tribunálu

49 Úvodem je třeba uvést, že podle článku 2697 CC je věřitel povinen prokázat opodstatněnost svého nároku. V projednávané věci Komise při prokazování pohledávky Euratomu vůči společnosti Acentro vycházela z osmi faktur zaslaných v rámci smluvního vztahu.

50 Rovněž je třeba uvést, že na zpochybnění existence dotčené pohledávky společnost Acentro v podstatě tvrdí pouze to, že faktury, na jejichž základě Komise požadovala uhrazení nákladů na telefon, neobsahují žádný doklad, který by umožnil ověřit opodstatněnost tohoto požadavku.

51 V tomto ohledu je třeba uvést, že společnost Acentro měla podle smlouvy na výběr buďto využívat pro hovory potřebné k výkonu své činnosti telefonní ústřednu lokality Ispra (článek 5.2 druhý pododstavec smlouvy), anebo aktivovat a na vlastní náklady provozovat – tzn. přímo uhrazovat poskytovateli služby – telefonní, telexovou

a faxovou linku nezbytnou pro plnění svých povinností (články 5 a 7 smlouvy). V rozhodné době se rozhodla používat pro účely komunikace týkající se poskytované služby telefonní ústřednu lokality Ispra a služby Komise.

52 Tato volba si vyžádala zvláštní vyúčtovávání nákladů spojených s využíváním těchto služeb společností Acentro. Technická služba lokality Ispra totiž za využití seznamů telefonních hovorů vyhotovených poskytovatelem telefonních služeb identifikovala telefonní hovory uskutečněné společností Acentro, vypočetla odpovídající částku a tuto informaci předala finanční službě, která vystavila fakturu a zaslala ji společnosti Acentro spolu s přílohou obsahující seznam zmíněných telefonních hovorů.

53 Je tak třeba uvést, že fakturace byla prováděna v souladu s ustanoveními článku 8 smlouvy a že společnost Acentro během doby platnosti smlouvy tento postup nikdy nezpochybnila.

54 Krom toho je nutno konstatovat, že žádný důkaz obsažený ve spisu neprokazuje, že společnost Acentro v rozhodné době zpochybnila dotčené faktury nebo následné upomínky, které jí zaslala Komise.

55 Ze spisu naopak vyplývá, že společnost Acentro namísto toho, aby zpochybnila požadované částky nebo si vyžádala vysvětlení ohledně dotčených faktur, vyzvala Komisi k započtení tohoto dluhu na jinou pohledávku, kterou údajně měla vůči Komisi na základě plnění z jiné smlouvy, a sice smlouvy o poskytování služeb Phare č. 96-0781.00.

56 Nezávisle na otázce, zda jsou společnost Acentro a Komise vzájemnými dlužníky, anebo zda skutečnost, že smlouvy byly společností Acentro uzavřeny se dvěma

různými společenstvími, tj. s Evropským společenstvím v rámci smlouvy o poskytování služeb Phare č. 96-0781.00 a s Euratomem v rámci smlouvy, o kterou jde v tomto řízení, brání započtení navrhovanému společností Acentro, je třeba dospět k závěru, že takováto reakce sama o sobě nepostačuje ke zpochybnění dotčených faktur.

57 V tomto ohledu je třeba uvést, že smluvní vztahy mezi Komisí a společností Acentro se podle italského práva řídily zásadou dobré víry. Tato zásada znamená, že pokud jedna ze smluvních stran, v projednávané věci společnost Acentro, zpochybňuje jednu či více faktur, popřípadě určité prvky faktur, musí to v přiměřené lhůtě sdělit druhé smluvní straně, jíž je v projednávané věci Komise.

58 Společnost Acentro byla tedy v rozhodné době povinna vyžádat si vysvětlení nebo podrobnosti ohledně dotčených faktur, což však neučinila.

59 Je tedy třeba vyhovět návrhovým žádáním Komise, aby bylo společnosti Acentro uloženo zaplatit dlužnou jistinu ve výši 13 497,46 eur odpovídající pohledávce Euratomu vůči společnosti Acentro vyplývající z plnění ze smlouvy.

K návrhům týkajícím se úroků z prodlení

– Argumenty účastníků řízení

60 Komise tvrdí, že výchozím bodem pro výpočet úroků z prodlení je 25. červen 2002. Uvádí, že pro období od tohoto dne, kdy byla společnost Acentro vyzvána k zaplacení jistiny, do 10. října 2008, dne podání žaloby, činí částka úroků z prodlení vypočtená na základě použitelné zákonné sazby 2 278,55 eur.

61 Podle Komise musí být úroky z prodlení nabíhající od data podání této žaloby až do skutečného splacení jistiny vypočteny zvlášť na základě úrokové sazby stanovené italskými právními předpisy.

62 Konečně Komise s odkazem na článek 1283 CC požaduje zaplacení úroků z úroků z prodlení. Tyto úroky musí být rovněž vypočteny zvlášť v závislosti na datu skutečného uhrazení splatných úroků, jakož i úrokové sazbě stanovené italskými zákony.

63 Společnost Acentro nepředložila k tomuto bodu žádný argument.

– Závěry Tribunálu

64 Jak vyplývá z bodu 59 výše, je návrhu Komise na zaplacení nutno vyhovět, pokud jde o dlužnou jistinu ve výši 13 497,46 eur.

65 Ohledně úroků je třeba konstatovat, že Komise ve svém dopisu ze dne 31. května 2002 uvedla, že dlužná jistina byla splatná do patnácti dnů od obdržení zmíněného dopisu. Společnost Acentro tento dopis obdržela nejpozději dne 10. června 2002.

66 Vzhledem k tomu, že nebyly dohodnuty smluvní úroky, a k tomu, že se dotčená smlouva řídí italským právem, je třeba uplatnit relevantní ustanovení a úroky z prodlení stanovené italskými právními předpisy.

67 Podle italského práva, konkrétněji podle článku 1224 CC může věřitel v případě nezaplacení požadovat úroky z prodlení stanovené zákonem, aniž musí prokazovat jakoukoli ztrátu.

68 Navíc může věřitel podle článku 1283 CC požadovat úroky z úroků z prodlení, které naběhly od data podání návrhu na zahájení řízení, jedná-li se o úroky dlužné za období delší šesti měsíců.

69 Podle článku 1284 CC

„Zákonná úroková sazba se stanoví ve výši 3 % *per annum*. Na podnět ministra financí podaný prostřednictvím vyhlášky zveřejněné v *Gazzetta ufficiale della Repubblica Italiana* před 15. prosincem roku předcházejícího uplatnění sazby lze každoročně měnit její výši v závislosti na průměrném hrubém ročním výnosu státních dluhopisů na dobu nepřesahující dvanáct měsíců a s přihlédnutím k míře inflace zaznamenané v daném roce. Není-li nová výše sazby stanovena do 15. prosince, zůstává v průběhu následujícího roku nezměněna […]“

70 Tato sazba byla přitom stanovena ve výši 3 % ministerskou vyhláškou ze dne 11. prosince 2001 zveřejněnou v *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* č. 290 ze dne 14. prosince 2001 a uplatňovala se v letech 2002 a 2003. Byla změněna ministerskou vyhláškou ze dne 1. prosince 2003 zveřejněnou v *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* č. 286 ze dne 10. prosince 2003, jež ji stanovila ve výši 2,5 % počínajíc dnem 1. ledna 2004; tato sazba se uplatňovala v letech 2004 až 2007. Ministerskou

vyhláškou ze dne 12. prosince 2007 zveřejněnou v *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* č. 291 ze dne 15. prosince 2007 byla tato sazba stanovena na 3 % počínajíc dnem 1. ledna 2008.

71 Jak bylo uvedeno v bodě 65 výše, dopis obsahující výzvu byl v projednávané věci společnosti Acentro doručen nejpozději dne 10. června 2002. Patnáctidenní lhůta tudíž uplynula dne 25. června 2002. Právě od tohoto data tedy začínají běžet úroky z prodlení.

72 Z toho plyne, že celková částka úroků z prodlení, kterou dluží společnost Acentro, činí ke dni podání žaloby 2 278,55 eur.

73 Proto je třeba společnosti Acentro uložit, aby Komisi uhradila dlužnou jistinu ve výši 13 497,46 eur, úroky z prodlení ve výši 2 278,55 eur splatné ke dni podání žaloby (10. října 2008), jakož i úroky z prodlení z těchto částek vypočítané na základě sazeb platných od 10. října 2008 až do dne plného splacení dlužné jistiny.

K nákladům řízení

74 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalovaná neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

1) **Společnosti Acentro Turismo SpA se ukládá, aby Evropské komisi uhradila dlužnou jistinu ve výši 13 497,46 eur, úroky z prodlení ve výši 2 278,55 eur splatné ke dni podání žaloby, jakož i úroky z prodlení z těchto částek vypočítané na základě sazeb platných od 10. října 2008 až do dne plného splacení dlužné jistiny.**

2) **Společnosti Acentro Turismo se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Martins Ribeiro Papasavvas Wahl

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 17. prosince 2010.

Podpisy.